

Brief van de hoofdredactie

Nu eens ander geluid over Trump in Trouw

Er waren nogal wat lezers die zich verslikten in hun croissantje toen ze op de opiniepagina van 11 september een positief getoonzet stuk tegenkwamen over de Amerikaanse president Trump. “Gaan jullie straks ook ingezonden stukken van neonazi’s plaatsen? Zogenaamd vanwege evenwichtige journalistiek”, mopperde Gert de Graaf uit Leusden. Lezer E.C.A. Versluis uit Nijkerk vond het ook maar niets: “Jammer dat *Trouw* een grens overschrijdt om een podium te bieden aan dit soort valse profeten. Hou het dagblad *Trouw* schoon van dit soort doctrines.” Zinnen van gelijke strekking troffen we aan in een twintigtal kritische reacties, met één uitzondering. “Bedankt voor het positieve stuk over Trump. Doorgaans

De chef opinie is actief op zoek gegaan naar iemand die wat positiever tegenover Trump staat

krijgt hij alleen grove kritiek, zoals in het interview met Mary Trump. Dat is *Trouw* onwaardig en hoort in een roddelblaadje thuis”, meent Marianne Koning.

De kritiek richt zich op een opinieartikel van Henk Jan van Schothorst, een van de oprichters en lid van de raad van bestuur van de Transatlantic Christian Council, een internationale en naar eigen zeggen conservatief-christelijke lobby-organisatie voor het promoten van familiewaarden in Europa en de VS. “Er moet gestreden worden. We moeten de barricaden op”, zegt hij over zichzelf in het *Reformatisch Dagblad* in 2016.

Van Schothorst toont zich ronduit positief over wat president Trump naar zijn beleving heeft bereikt als het gaat om het behoud van familiewaarden, *pro-life*-onderwerpen, vrijheid van godsdienst, onderwijs en veiligheid in een ‘slank overheidsmodel’. Hij wijst op de erkenning van Jeruzalem als hoofdstad van Israël, opzegging van de nucleaire deal met Iran en het aanpakken van China. Hij heeft veel ‘positieve zaken bereikt’, concludeert Van Schothorst, die politiek gesproken in SGP-kringen verkeert.

Je zou dit standpunt kunnen omschrijven als het zoeken naar lichtpuntjes in de duisternis die

Trump in bijna vier jaar tijd heeft laten neerdalen over de VS en de rest van de wereld. Je kan zelfs beweren dat de president niet op alle punten ongelijk heeft, bijvoorbeeld ten aanzien van zijn analyses van China en wapeninvesteringen van Europese Navo-partners. Waar het in deze kwestie om gaat, is dat de krant ruimte wil bieden aan andere opvattingen over deze president.

Dit was de reden dat de chef van de opinieredactie, Monic Slingerland, zelf actief is gaan zoeken naar een opinienschrijver die wat positiever tegenover Trumps denken en handelen staat. We krijgen regelmatig opinieartikelen aangeboden over wat er allemaal mis is aan deze president en ook onze analisten en columnisten laten zich niet onbetuigd. De krant zelf noemt in de hoofdredactionele commentaren het leiderschap van Trump kort samengevat een ramp en destructief voor de verhoudingen in Amerika en de rest van de wereld.

Dit neemt niet weg dat we onze lezers tegengeluiden niet willen onthouden. In verhalen, reportages en opinieartikelen willen we zijn denken, opvattingen en zijn aanhang beschrijven. Immers, hij werd bijna vier jaar geleden wel gekozen tot president en dat betekent dat hij op grote aanhang kon rekenen. Die aanhang is er nog steeds en wat mij betreft zou ik niet mijn hand in het vuur willen steken dat hij niet herkozen zal worden. Het artikel van Henk Jan van Schothorst maakt duidelijk waarom hij zo populair is bij conservatief-christelijke Amerikanen.

Cees van der Laan

Landschapsbeheer

Strijd over subsidies helpt de natuur voor geen meter

In Brabant werken particuliere landeigenaren en natuurorganisaties samen. Dat zouden ze elders ook moeten doen, schrijft **Jan Baan**. Rechtszaken over subsidies zijn een heilloze weg.

Jan Baan
directeur
Brabants
Landschap

Het Europese Hof van Justitie deed op 3 september een uitspraak in het zogeheten Staatssteundossier over de aankoop van natuurterreinen door de natuurorganisaties De Landschappen en Natuurmonumenten in de jaren tussen 1993 en 2012. De betrokken partijen, de natuurorganisaties enerzijds en de VGG (Vereniging Gelijkberechtiging Grondbezitters) anderzijds interpreteren de uitspraak verschillend.

Maar in elk geval staat vast dat de Europese Commissie het onderzoek naar de verstrekte aankoopsubsidies moet overdoen in een uitgebreidere onderzoeksprocedure. Dat betekent dat de juridische procedure rondom deze zaak, die al meer dan tien jaar duurt, en al tonnen heeft gekost, nog weer met jaren verlengd zal worden.

Terugbetalen

En wie wordt daar nu beter van? Niemand, want als de VGG uiteindelijk in het gelijk gesteld zal worden, wat ik niet verwacht, betekent het dat de natuurorganisaties enkele honderden miljoenen moeten terugbetalen aan de overheid. Dat kunnen ze niet, dus zal de grond naar de overheid moeten en houdt de Nederlandse particuliere natuurbescherming de facto op te bestaan.

De overheid neemt het over. Wordt daar

de natuur beter van of betekent dat extra geld voor de landgoedeigenaren? Nee, het betekent alleen maar verlies voor de natuur én voor de betrokken beheerders: de natuurorganisaties en landgoedeigenaren.

Landgoedeigenaren Oene Gorter en zijn zoon Frank komen hierover aan het woord (*Trouw*, 12 september). Zij voelen zich te-

Ik feliciteer Oene Gorter met zijn zoon Frank die het landgoed zal overnemen

kortgedaan vanwege aankoopsubsidies die de natuurorganisaties ontvingen in de jaren 1993-2012. In mijn vrije tijd zit ik in verschillende besturen van particuliere landgoederen, die een stichting hebben gevormd. Ik weet wat er komt kijken om een particulier landgoed door de generaties heen in stand te houden.

Ik feliciteer Oene Gorter met zijn zoon

Verplicht kat mishandelen?

Wim de Winter
ecoloog
Hettie van Nes
kattenpsycholoog

De rechter moet er nu maar eens voor zorgen dat katten niet meer buiten mogen loslopen, zeggen Smit en Trouwborst (*Trouw*, 14 september). Katten roeien immers zeldzame vogelsoorten uit.

Ecoloog en jurist zeggen hiermee feitelijk dat de rechter eigenaren moet verplichten hun kat desnoods te mishandelen.

Hoewel sommige binnenshuis heus wel gedijen, geldt dit zeker niet voor de meeste katten. Een kat is geen kleine hond, hij is geen roedeldier die binnen blijft totdat de baas naar buiten gaat om hem uit te laten.

De kat is een solitair dier, dat ruimte nodig heeft om zijn eigen plan te trekken. Vinden we het goed dat mensen katten houden, dan moeten we accepteren dat het dier

zich gedraagt zoals de natuur hem ingeeft, en dus dat hij ongeleid buiten komt.

Het pleidooi van Smit en Trouwborst komt neer op door de rechter gesanctioneerde mishandeling. Want elke ‘binnenkat’, niet alleen de verstokte uitgaander, heeft bij verplicht thuisblijven een grotere kans op gezondheidsproblemen zoals diabetes en chronische blaasontsteking, en op gedragsproblemen door verveling, frustratie en stress. Een verplichting tot binnen houden van alle katten, is feitelijk een verplichting om hun welzijn te schaden.

Dat kan nauwelijks zijn wat ecoloog en jurist voor ogen hebben. Willen zij voorkomen dat katten vogels vangen én dat de eigenaar voortaan door een permanente